

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

BİRİNCİ BÖLÜM
KARAR**SERPİL YEŞİL UĞUR BAŞVURUSU**

Başvuru Numarası : 2022/85303
Karar Tarihi : 11/2/2026

Başkan : Hasan Tahsin GÖKCAN
Üyeler : Recai AKYEL
Selahaddin MENTEŞ
Muhterem İNCE
Yılmaz AKÇİL
Raportör : Nuray KOVANCI
Başvurucu : Serpil YEŞİL UĞUR
Vekili : Av. Doğan ÖZDOĞAN

I. BAŞVURUNUN ÖZETİ

1. Başvuru; vekâlet ilişkisinden kaynaklanan alacağın ödenmemesi nedeniyle başlatılan icra takibine yapılan itirazın iptali talebiyle aleyhe açılan davada davanın sonucuna etkili iddianın kararda karşılanmaması nedeniyle gerekçeli karar hakkının, yargılamanın uzun sürmesi nedeniyle de makul sürede yargılanma hakkının ihlal edildiği iddialarına ilişkindir.

2. Başvurucu ile avukat olan davacı arasında başvurunun murisinin ölümünden sonra kalan malların intikali için gerekli işlemleri yapmak üzere 11/11/2006 tarihinde avukatlık ve hukuk danışmanlığı ücret sözleşmesi imzalanmıştır. Başvurucu 8/9/2009 tarihli ihtarname ile "*gördüğüm lüzüm üzerine*" demek suretiyle davacıyı vekâletten azletmiştir.

3. Davacı, toplam 227.205,21 TL alacağı olduğunu belirterek başvuru aleyhine ilamsız icra takibi başlatmıştır. Ödeme emri, başvurucuya tebliğ edilmiş; başvurunun ödeme emrine itiraz etmesi üzerine icra takibinin durmasına karar verilmiştir. Davacı, takibe yapılan itirazın iptaline ve alacağın yüzde kırkıdan az olmamak üzere icra inkâr tazminatına karar verilmesi talebiyle 13/10/2009 tarihinde itirazın iptali davası açmıştır. Dava dilekçesinde; kendisinin vekil olarak bütün yükümlülükleri yerine getirdiğini ancak davalının kendisini haksız olarak azlettiğini, gerek *vekâlet ücret sözleşmesi* kapsamında gerek sözleşme kapsamı dışında başvuru adına vekâleten takip ettiği işler için hak ettiği vekâlet ücretlerinin tahsili için icra takibi başlattığını ve takibe itiraz edildiğini belirtmiştir. Başvurucu; cevap dilekçesinde davacı avukatın bilgilendirme yükümlülüğünü yerine getirmediğini, mirasçılar ile arasında gereksiz bir husumete yol açtığını ve kusurlu davranışları nedeniyle davacıyı azlettiğini ifade etmiştir.

4. İstanbul 3. Asliye Hukuk Mahkemesi (Mahkeme) 12/5/2015 tarihinde icra takibine itirazın kısmen iptaline, takibin 182.448 TL üzerinden temerrüt tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte talepten alacakla talep edilen %18 katma değer vergisi (KDV) talebi çıkarılarak diğer koşullarla devamına, %40 icra inkâr tazminatı olan 72.979,20 TL'nin başvuru tahsilatına karar vermiştir. Karar gerekçesinde; bilirkişinin kök ve ek raporunu ibraz ettiğini, davacı avukatın işi layıkıyla yerine getirdiği için vekâlet ücretini talep etmekte haklı olduğunu, vekâlet ücreti hesabında sözleşmede net %12,5 oranı üzerinden avukatlık ücreti kabul edildiğini ve bu oranın geçerli olacağı kanaatine varıldığını belirtmiştir.

5. Başvurucu vekili, karara karşı temyiz kanun yoluna başvurmuştur. Yargıtay 13. Hukuk Dairesince hükmün başvuru yararına bozulmasına karar verilmiştir. Karar gerekçesinde, başvuru savunmaları üzerinde ayrıntılı şekilde durulmadan ve azlin haklı olup olmadığı değerlendirilmeden yazılı şekilde davanın kısmen kabulüne karar verilmesinin usul ve kanuna aykırı ve bozma nedeni olduğu belirtilmiştir. Davacı vekilinin karar düzeltme talebi de 7/3/2019 tarihli kararla reddedilmiştir.

6. Mahkemece bozmaya uyularak yapılan yargılama sonucunda 7/10/2020 tarihinde davanın kısmen kabulüne, 182.448 TL'nin 11/9/2009 tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte başvuru alınarak davacıya verilecek şekilde takip talebindeki %18'lik KDV'nin çıkarılması şartı ile itirazın iptali ile takibin bu şekilde devamına, bakiyeye yönelik talebin reddine, asıl alacak üzerinden hesaplanacak %20 icra inkâr tazminatının başvuru alınarak davacıya verilmesine karar verilmiştir. Mahkemenin karar gerekçesinde, 9/4/2020 tarihli bilirkişi raporu ve dinlenen davacı tanıklarının beyanlarının bir bütün olarak değerlendirildiği belirtilmiş ve azlin haklı olmadığı değerlendirilmesinde bulunulmuştur. Vekâlet ücreti miktarı hesaplamasında taraflar arasında yazılı ücret sözleşmesi bulunduğu, sözleşmede dava değerinin %12,5 oranı üzerinden vekâlet ücreti ödeneceğinin kararlaştırıldığı, bu hususun tarafları bağladığı ifade edilmiş ve bozma kararı üzerine yapılan yargılamada alınan 9/4/2020 tarihli raporda ulaşılan değerlendirmelere dayandırılmıştır.

7. Davacı vekili 18/1/2021 tarihinde sunduğu dilekçe ile davanın dayanağı icra takibinin yapıldığı tarihe ve dosyanın Yargıtay denetiminden geçmiş olmasına göre kararda %40 oranında icra inkâr tazminatına hükmedilmesi gerekirken %20 oranında icra inkâr tazminatına hükmedildiğini, açık bir hata söz konusu olduğunu belirterek icra inkâr tazminatı oranının %40 olarak düzeltilmesini talep etmiştir.

8. Söz konusu dilekçe, Mahkemece "*tavzih dilekçesi*" ismiyle başvuru vekiline 24/1/2021 tarihinde tebliğ edilmiştir.

9. Mahkeme; dosya üzerinden yaptığı inceleme sonucunda 2/2/2021 tarihli karar ile davacı vekilinin talebinin kabulüne, hüküm kısmında yer alan %20 oranında tazminatın maddi hata sonucu yazıldığı gerekçesiyle bu oranın %40 olarak 12/1/2011 tarihli ve 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 304. maddesi uyarınca tashihine ve kararın gerekçeli karara eklenmesine yasal yollar açık olmak üzere karar vermiştir.

10. Söz konusu karar, Mahkemece "*tavzih karar evrakı*" ismiyle 8/2/2021 tarihinde başvuru vekiline tebliğ edilmiştir. Mahkemenin gerekçeli kararı da başvuru vekiline 16/2/2021 tarihinde tebliğ edilmiştir.

11. Taraf vekilleri, karara karşı temyiz kanun yoluna başvurmuştur. Başvurucu vekili 2/2/2021 tarihli temyiz dilekçesinde davacının başta bilgi verme yükümlülüğü olmak üzere vekâlet sözleşmesinden kaynaklanan yükümlülüklerini yerine getirmediğini, müvekkilinin davacı avukatı azletmek zorunda kaldığını, Mahkemenin haklılıklarını kanıtlar nitelikteki tanık beyanlarını gözardı ettiğini, tüm dosyalar bakımından avukatlık ücretine hükmedilmesinin hukuka aykırı olduğunu, davacıya ödenen miktar mahsup edildikten sonra Mahkemece davanın kabulüne karar verildiğinden davacı taraf aleyhine kötü niyet tazminatına hükmedilmesi gerekmektedirken bu hususun gözardı edildiğini ifade etmiştir. Davacı vekili ise temyiz dilekçesinde vekâlet ücreti alacaklarının icra takibindeki asıl alacak miktarı kadar olması gerektiğinden davanın aynen kabulüne karar verilmesi gerekirken kısmen kabule dair oluşturulan nihai kararın ve bu kabule göre asıl alacağa eklenmesi gereken KDV bakımından bir karar oluşturulmamasının hukuka aykırı olduğunu belirtmiştir.

12. Başvurucu vekili 17/2/2021 tarihinde verdiği dilekçeyle de Mahkemece %20 oranında hükmedilen icra inkâr tazminatı oranının usule aykırı olarak "tavzih kararı" başlıklı karar ile %40'a çıkarılmasının usul hükümlerine aykırı olduğunu belirterek temyiz taleplerinin kabulüne karar verilmesini talep etmiştir.

13. Yargıtay 3. Hukuk Dairesi (Daire) 20/1/2022 tarihinde hükmün onanmasına karar vermiştir. Başvurucu vekili, karar düzeltme talebinde bulunmuştur. Dilekçede; Mahkemenin tavzih kararı ile düzenlenemeyecek bir hususu tavzih ile düzenlediğini, ayrıca tavzih usulüne de uymadığını, Mahkemenin yasal yollar açık olmak üzere karar verdiğini belirtmişse de yasal yollardan kastının ne olduğu ile ilgili herhangi bir açıklama yapmadığını, başvurucu lehine kötü niyet tazminatına hükmedilmesi gerektiğini, davacının bilgi verme yükümlülüğüne aykırı davrandığını, itirazları dikkate alınmadan sadece tek bir bilirkişi raporu alınarak karar verildiğini, dosyanın ek rapora dahi gönderilmediğini ifade etmiştir. Başvurucu vekilinin karar düzeltme talebi 13/6/2022 tarihli kararla reddedilmiştir.

14. Başvurucu, nihai kararı 6/8/2022 tarihinde öğrendikten sonra 31/8/2022 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur. Başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

II. DEĞERLENDİRME

A. Gerekçeli Karar Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

15. Başvurucu; kararda davacı lehine %20 oranında hükmedilen icra inkâr tazminatı oranının usule aykırı olarak tavzih kararı ile %40'a çıkarıldığını, kararın açık ve bariz takdir hatasıyla verildiğini belirterek adil yargılanma hakkı ve hakkaniyete uygun yargılanma hakkının ihlal edildiğini iddia etmiştir. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına gönderilmiştir.

16. Anayasa Mahkemesi, olayların başvurucu tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder. Başvuru, gerekçeli karar hakkı kapsamında incelenmiştir.

17. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

18. Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki gerekçeli karar hakkı, kişilerin hakkaniyete uygun şekilde yargılanmalarını sağlamayı ve buna uygunluk yönünden yargılamanın denetlenmesini amaçlamaktadır. Mahkeme kararlarının davanın temel maddi ve hukuki sorunları ile taraflarca ileri sürülen ve davanın sonucunu etkileyen iddia ve itirazlar hakkında delillerle bağ kurulmak suretiyle yeterli gerekçe içermesi zorunludur. Uyuşmazlığın hukuki ve maddi sorunlarıyla ilgisiz değerlendirmelere kararda yer verilmesi de gerekçeli karar hakkıyla bağdaşmaz. Karar gerekçesinin belirtilen unsurları taşıması, yargılamanın adil yargılanma hakkı güvencelerine uygun şekilde yürütülüp yürütülmediğinin taraflarca öğrenilmesini sağladığı gibi demokratik bir toplumda kendi adlarına verilen yargı kararlarının sebeplerini toplumun öğrenmesi için de gereklidir (bazı eklemeler ve farklılıklarla birlikte bkz. *Sencer Başat ve diğerleri* [GK], B. No: 2013/7800, 18/6/2014, §§ 31, 34).

19. Diğer taraftan kanun yolu incelemesi yapan mercinin, yargılamayı yapan mahkemeye aynı sonuca ulaşması ve bunu aynı gerekçeyi kullanarak veya aynı atıfla kararına yansıtması kararın gerekçelendirilmiş olması bakımından yeterli görülebilir. Bununla birlikte ilk derece mahkemesince karşılanmayan veya ancak ilk defa kanun yolu mercisinde ileri sürülebilecek nitelikteki esaslı iddia ve itirazların kanun yolu mercisinde de değerlendirilmemesi gerekçeli karar hakkının ihlaline yol açabilir (bazı farklılıklarla birlikte bkz. *Mehmet Yavuz* [1.B.], B. No: 2013/2995, 20/2/2014, § 51).

20. Anayasa Mahkemesinin gerekçeli karar hakkı bağlamındaki görevi, uyuşmazlığın esası yönünden önem taşıyan meselelere ilişkin olarak yargı mercilerinin ilgili ve yeterli bir gerekçe ortaya koyup koymadıklarını incelemekten ibarettir. Anayasa Mahkemesinin yargı mercilerinin açıkça keyfi olmadığı veya bariz bir takdir hatası içermediği sürece gerekçelerini denetleme gibi bir görevi olmadığı gibi söz konusu kararlardaki hukuka aykırılıkları gidermek de görevi değildir (*Halit Kabadag* [1. B.], B. No: 2019/3589, 23/11/2021, § 30).

21. Söz konusu uyuşmazlıkta Mahkeme 7/10/2020 tarihli kararında asıl alacak üzerinden hesaplanacak %20 oranında icra inkâr tazminatına hükmetmiştir. Davacı vekili 18/1/2021 tarihinde sunduğu dilekçe ile açık bir hata olduğunu belirterek icra inkâr tazminatı oranının %40 olarak düzeltilmesini talep etmiştir. Mahkeme 2/2/2021 tarihli kararı ile davacı vekilinin talebinin kabulüne, hüküm kısmında yer alan %20 oranında tazminatın maddi hata sonucu yazıldığı gerekçesiyle bu oranın %40 olarak 6100 sayılı Kanun'un 304. maddesi uyarınca tashihi ve kararın gerekçeli karara eklenmesine karar vermiştir. Mahkemenin kararı, temyiz ve karar düzeltme yollarından geçerek kesinleşmiştir.

22. Mahkemenin 2/2/2021 tarihli kararı 6100 sayılı Kanun'un 304. maddesinde yer alan hükmün tashihi düzenlemesine dayanmaktadır. 6100 sayılı Kanun'un "*Hükümün tashihi*" başlıklı 304. maddesinin (1) numaralı fıkrası uyarınca, hükümdeki yazı ve hesap hataları ile diğer benzeri açık hatalar, mahkemece resen veya taraflardan birinin talebi üzerine düzeltilir. Hüküm tebliğ edilmişse hâkim, tarafları dinlemeden hatayı düzeltemez. Davet üzerine taraflar gelmezse dosya üzerinde inceleme yapılarak karar verilebilir. Buna göre hükümün tashihi yoluyla yazı ve hesap hataları ile diğer benzeri açık hatalar düzeltilir. Hüküm, taraflara tebliğ edilmiş ise tashihi talebi hakkında taraflar dinlendikten sonra ya da davete rağmen tarafların gelmemesi hâlinde dosya üzerinden karar verilmesi gerekmektedir. Uyuşmazlıkta davacı vekilinin hüküm tebliğ edilmeden önce 18/1/2021 tarihinde sunduğu dilekçe ile maddi hata inceleme talebinde bulunduğu anlaşılmıştır. Öte yandan söz konusu dilekçe, Mahkemece başvuru vekiline 24/1/2021 tarihinde tebliğ edilmiştir. Mahkeme,

daha sonra 2/2/2021 tarihinde dosya üzerinden yaptığı inceleme sonucunda davacı vekilinin talebinin kabulüne karar vermiştir (bkz. §§ 7-10).

23. İtirazın iptali davasına ilişkin olarak 9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu'nun 2/7/2012 tarihli ve 6352 sayılı Kanun'un 11. maddesiyle değiştirilen 67. maddesinin ikinci fıkrasında bu davada borçlunun itirazının haksızlığına karar verilirse borçlunun, takibinde haksız ve kötü niyetli görülmesi hâlinde alacaklının, diğer tarafın talebi üzerine iki tarafın durumuna, davanın ve hükmolunan şeyin tahammülüne göre ret veya hükmolunan meblağın yüzde yirmisinden aşağı olmamak üzere uygun bir tazminatla mahkûm edileceği düzenlenmiştir. 6352 sayılı Kanun'un 11. maddesiyle bu fıkrada yer alan "yüzde kırkundan" ibaresi "yüzde yirmisinden" şeklinde değiştirilmiştir.

24. 2004 sayılı Kanun'un 6352 sayılı Kanun'un 38. maddesi ile eklenen geçici 10. maddesinde bu Kanun'un ilgili hükümlerinin yürürlüğe girdiği tarihten önce başlatılan takip işlemleri hakkında değişiklikten önceki hükümlerin uygulanmasına devam edileceği düzenlenmiştir.

25. Yargıtay 2004 sayılı Kanun'un 67. maddesinin ikinci fıkrasında değişiklik yapan 6352 sayılı Kanun'un 11. maddesinin 5/7/2012 tarihinde yürürlüğe girdiğine, 5/7/2012 tarihinden önce yapılmış olan icra takipleri üzerine açılan ve açılacak olan itirazın iptali davalarında icra inkâr tazminatının asgari %40 olarak, 5/7/2012 tarihinden sonra yapılan icra takipleri üzerine açılacak itirazın iptali davalarında ise icra inkâr tazminatının asgari %20 olarak uygulanması gerektiğine karar vermiştir (birçok karar arasından bkz. Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 19/2/2025 tarihli ve E.2024/6116, K.2025/1067 sayılı; Yargıtay 6. Hukuk Dairesinin 30/1/2013 tarihli ve E.2012/17676, K.2013/1276 sayılı; 18/12/2024 tarihli ve E.2024/225, K.2024/4931 sayılı kararları).

26. Eldeki uyuşmazlıkta davacı vekilinin icra inkâr tazminatı oranına ilişkin kararın açık hataya dayalı olarak verildiği iddiasıyla düzeltilmesi talebi üzerine Mahkemece hükümde %20 olarak hükmedilen icra inkâr tazminatı oranı 6100 sayılı Kanun'un 304. maddesi uyarınca %40 olarak düzeltilmiştir.

27. Başvurucu, mahkeme kararında icra inkâr tazminatı oranı %20 olarak hükmedilmesine rağmen tashihi yoluyla bu oranın %40 olarak belirlenmesinden şikâyet etmiştir. Başvurucunun bu iddiasını 17/2/2021 tarihli dilekçesinde ve karar düzeltme dilekçesinde açık bir biçimde dile getirdiği görülmüştür (bkz. §§ 12, 13).

28. Belirli bir davaya ilişkin olarak delilleri değerlendirme, kanun kurallarını yorumlama, kararda tam olarak hangi unsurların bulunması gerektiğine karar verme yetkisi kural olarak yargılamayı yapan mahkemeye ait olmakla birlikte mahkemenin esasa etkili iddialara ilişkin olarak ilgili ve yeterli bir gerekçe sunması hakkaniyete uygun yargılamanın gerçekleşmesi adına bir zorunluluktur (Seyhan İlğaz [I. B.], B. No: 2014/7475, 17/7/2018, § 39). Mahkeme 2/2/2021 tarihli kararında hüküm kısmında yer alan %20 oranında tazminatın maddi hata sonucu yazıldığı gerekçesiyle bu oranın %40 olarak tashihi karar vermiştir.

29. Kural olarak mahkeme kararında esasa ilişkin hususlarda yeterli gerekçe bulunması hâlinde kanun yolu mercilerince bu karara atf yapılarak değerlendirme yapılması makul görülebilir. Mahkeme kararında gerekçe bulunmadığı hâllerde ise başvuru sahiplerinin ileri sürdüğü esası itirazların kanun yolu mercileri tarafından gerekçeli şekilde karşılanması gerekir. Uyuşmazlıkta başvuru sahiplerinin 17/2/2021 tarihli dilekçesinde ve karar düzeltme

dilekçesinde ileri sürdüğü iddiaya ilişkin olarak Dairece herhangi bir değerlendirme yapılmadığı görülmüştür. Diğer bir ifadeyle başvurunun kararda davacı lehine %20 oranında hükmedilen icra inkâr tazminatı oranının usule aykırı olarak %40'a çıkarıldığına dair iddiaları yeterli bir şekilde açıklığa kavuşturulmamıştır. Bu nedenle yargılama süreci bir bütün olarak değerlendirildiğinde başvurunun gerekçeli karar hakkının ihlal edildiği sonucuna varılmıştır.

30. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

31. Başvurucunun diğer temel hak ve özgürlüklerinin de ihlal edildiğini ileri sürdüğü görülmekte ise de gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine karar verildiğinden diğer ihlal iddiaları hakkında kabul edilebilirlik ve esas yönünden ayrıca bir inceleme yapılmasına gerek olmadığına karar verilmesi gerekir.

B. Makul Sürede Yargılanma Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

32. Başvurucu, yargılamanın uzun sürmesi nedeniyle makul sürede yargılanma hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

33. Anayasa Mahkemesi, olay ve olguları somut başvuru ile benzer nitelikte olan *Veysi Ado* ([GK], B. No: 2022/100837, 27/4/2023) kararında anılan şikâyetle ilgili olarak uygulanacak anayasal ilkeleri belirlemiştir. Bu çerçevede Anayasa Mahkemesi 9/1/2013 tarihli ve 6384 sayılı Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine Yapılmış Bazı Başvuruların Tazminat Ödenmek Suretiyle Çözümüne Dair Kanun'un geçici 2. maddesinde 28/3/2023 tarihli ve 7445 sayılı Kanun'un 40. maddesi ile yapılan değişikliğe göre 9/3/2023 tarihi (bu tarih dâhil) itibarıyla derdest olan, yargılamaların makul sürede sonuçlandırılmadığı iddialarıyla yapılan başvurulara ilişkin olarak Tazminat Komisyonuna başvuru yolu tüketilmeden yapılan başvurunun incelenmesinin bireysel başvurunun ikincil niteliği ile bağdaşmayacağı neticesine varmıştır. Somut başvuruda da anılan kararda açıklanan ilkelere ve ulaşılan sonuçtan ayrılmayı gerektiren bir durum bulunmamaktadır.

34. Açıklanan gerekçelerle başvurunun bu kısmının *başvuru yollarının tüketilmemesi* nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

III. GİDERİM

35. Başvurucu, ihlalin tespiti ve ihlalin sonuçlarının ortadan kaldırılması talebinde bulunmuştur.

36. Başvuruda tespit edilen anayasal hak ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar ve zorunluluk bulunmaktadır. Anayasa'nın 148. ve 153. maddeleri ile 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. ve 66. maddeleri uyarınca ihlal kararının gönderildiği yargı mercilerinin yapması gereken iş, yeniden yargılama işlemlerini başlatıp Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında belirtilen ilkelere ve gerekçelere uygun biçimde yürütülecek yargılama sonunda hak ihlalinin nedenlerini gidererek yeni bir karar vermektir (yeniden yargılama konusunda bkz. *Mehmet Doğan* [GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018, §§ 54-60; *Aliğül Alkaya ve diğerleri* (2) [1. B.], B. No: 2016/12506, 7/11/2019, §§ 53-60, 66; *Kadri Enis Berberoğlu* (3) [GK], B. No: 2020/32949, 21/1/2021, §§ 93-100).

37. Öte yandan hak ihlali kararından Anayasa Mahkemesinin davanın sonucuyla ilgili olarak bir tutum sergilediği sonucu çıkarılmamalıdır. Anayasa Mahkemesince verilen hak ihlali kararı uyumsuzluğun sonuçlarından bağımsız olup davanın kabulüne, reddine ya da beraate veya mahkûmiyete karar verilmesi gerektiği anlamına gelmemektedir. Kural olarak yargılamanın her aşamasında olduğu gibi ihlalin sonuçlarını gidermek üzere yeniden yapılacak yargılama sonunda da delillerin dava ile ilişkisini kurma ve bunları değerlendiren sonuç çıkarma yetkisi ilgili mahkemelere aittir.

IV. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. 1. Gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

2. Makul sürede yargılanma hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın *başvuru yollarının tüketilmemesi* nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki gerekçeli karar hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Diğer ihlal iddialarının İNCELENMESİNE GEREK OLMADIĞINA,

D. Kararın bir örneğinin gerekçeli karar hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere Yargıtay 3. Hukuk Dairesine (E.2022/4340, K.2022/5721) iletilmek üzere İstanbul 3. Asliye Hukuk Mahkemesine (E.2019/103, K.2020/188) GÖNDERİLMESİNE,

E. 664,10 TL harç ve 40.000 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 40.664,10 TL yargılama giderinin başvurucuya ÖDENMESİNE,

F. Ödemelerin kararın tebliğini takiben başvurucunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

G. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 11/2/2026 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.